

TRAŤOVÉ POHÁDKY

František Tylšar

Ilustrace: Nina Roubíková

TRAŤOVÉ POHÁDKY

Veselí nad Lužnicí - České Velenice

František Tylšar

Text: František Tylšar © 2025
Ilustrace: Nina Roubíková © 2025

Úvodní pohádkové slovo

Milí malí i větší čtenáři!

Právě jste otevřeli knihu pohádek trati číslo 226, která vede z Veselí nad Lužnicí do Českých Velenic. Každá stanice či zastávka v ní má svůj příběh, který je pro ni příznačný.

Není náhodou, že v nich vystupují mnohé pohádkové bytosti. Trať totiž prochází srdcem skutečné pohádkové říše. Že jste o ní ještě neslyšeli?

Jmenuje se Jižní Čechy pohádkové a vše začalo 1. 5. 1995 narozením kapra Jakuba. V roce 2003 usedl na její trůn pohádkový král Zdeněk Troška a společně s pohádkovým kancléřem Marcelem Goetzem vedli království dlouhé roky...

Časy se ale mění, a tak krále Trošku vystřídal 4. 4. 2014 jeho Výsost král Václav V. Vydra zvaný, zatímco kancléř Marcel Goetz plní svoje povinnosti dodnes.

Království to není jen král, ale také pohádkoví ministři, kteří se starají o jeho zdárný chod. V současnosti jich máme dvacet osm a k tomu ještě

vicekancléře, komořího a asistenta krále. Tito se starají nejen o chod království, ale spolupracují i s mnohými pohádkovými bytostmi. Výsledkem jejich činnosti je množství akcí, které probíhají pod hlavičkou České pohádkové akademie.

Vypsát zde všechny akce, není prostorově možné. Informace o nich můžete získat z Pohádkového zpravodaje nebo na webu <https://jcpohadkovekralovstvi.cz/>. Jmenujme alespoň ty nejdůležitější: Měsíc věží a rozhleden, Pohádkový den, Zvonkové průvody, Den s českými vlajkami, nespočet pochodů, průvodů, setkání apod.

Kromě setkávání s námi můžete také soutěžit či doplňovat svoje sbírky. Na většině akcí máme k dispozici Pohádkový infostánek s mapami, knihami, turistickými známkami a nálepkami. Sbírat můžete také magnetky, kalendáříky či pohlednice. Soutěže se pořádají formou čtyřpohledů a Pohádkového cestovního pasu, do kterých sbíráte razítka na svých výletech.

Ale zpět k naší knize... Pohádková trať z Veselí nad Lužnicí do Českých Velenic je dlouhá 55 kilometrů.

Nalezneme na ní sedm stanic, ve kterých se mohou potkávat vlaky a k tomu ještě osm zastávek. Každý z těchto bodů je naprosto jedinečný a má tisíce příběhů.

Já jsem pro vás vybral ty nejznámější. Takže až pojedete vlakem mezi našimi pohádkovými rybníky, lesy poli a loukami, budete si připadat jako doma.

Přeji vám příjemné čtení,
nejlépe na kolejích Pohádkové trati!

Fanda Tylšar
Pohádkový vícekancléř

Přílohou knihy jsou také obrázky, které si můžete vytisknout a vybarvit.

POHÁDKOVÁ TRATĚ

VESELÍ NAD LUŽNICÍ

Vlkov nad Lužnicí

Frahelž

Lomnice nad Lužnicí

Lužnice

Třeboň

Třeboň lázně

Majdalena zastávka

Majdalena

Suchdol nad Lužnicí

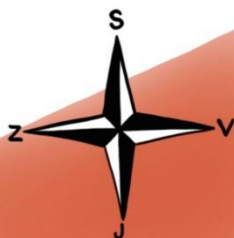
Suchdol nad Lužnicí zastávka

Hrdlořezy

Dvory nad Lužnicí

Nová Ves nad Lužnicí

ČESKÉ VELENICE

POHÁDKA O TRATI

VESELÍ NAD LUŽNICÍ – ČESKÉ VELENICE

Když byly pod blankytně modrým jihočeským nebem položeny první železniční koleje a vítr se naučil jemně pískat podle parních lokomotiv, vznikla jedna z nejkrásnějších pohádkových tratí světa. Vedla a dodnes také vede z městečka Veselí nad Lužnicí až ke státní hranici s Rakouskem - do Českých Velenic.

Na její stavbě se podílelo mnoho lidských i pohádkových odborníků, a tak neprotíná jen zdejší kouzelnou krajinu, ale také ty nejkrásnější dětské sny, ticho i dobrodružství cest.

Cestující po ní už od počátku nejezdili jen za svým cílem, ale i za tím, co po cestě objeví v sobě. Pro každého skrývala jedinečné překvapení.

Ve Veselí nad Lužnicí, tehdy ještě nazývaném Mezimostí, byla nádražní budova postavená z pálených cihel, které si pamatovaly smích zručných stavitelů. Z jejího komína vždy stoupala vůně bylinkového čaje, který výpravčí pan Kratochvíl

podával každému, kdo se zastavil a popovídal si chvíli o své cestě.

Jednoho dne se stalo něco nečekaného. Nad stanicí zakroužila vlaštovka z modrého papíru a přistála přímo na staniční tabuli s nápisem MEZIMOSTÍ. Pan výpravčí Kratochvíl vzal žebřík, sundal ji a z jejích křídel četl:

„Chci jet vlakem dál,
přes pole i louku.
V dálce najdu klid
v každyčkém oblouku.“

A tak začala pohádka - první ranní vlak vyjel s ní a s duchem dobrodružství.

Trat' z Veselí nad Lužnicí do Českých Velenic není obyčejná. Je to sbírka stanic, kde se vlaky zastavují pro příběhy.

Každá z nich má vlastní kouzlo. Některá mění ticho na odpověď, jiná nahrazuje cíl samotnou cestou, a všechny dohromady vytvářejí mapu pohádek, kterou

nenajdeš v žádné aplikaci. Zjeví se jen ve vzpomínce
na tichý vlak, který jednou projel krajinou lidského
srdce.

POHÁDKA

O VESELSKÉM HRADONÁDRAŽÍ

Kdesi mezi zrcadly rybníků a vlnami tajemných lesů, v kraji, kde řeka Lužnice šeptá svými stříbrnými proudy tajemné příběhy do staletími ohlazených kamenů, stávalo ve městě Mezimostí nad Nežárkou nádraží, které dnes nazýváme Veselí nad Lužnicí. Bylo obyčejné – mělo malý perón, pár nástupišť, lavičky, semaforey a lokomotivní depo. V jeho výtopně spávaly lokomotivy a každé ráno se město budilo radostnými písněmi pohádkových vlaků.

Ale jednoho dne, hned po ránu, se stalo něco, co se nestává ani v nejdivočejších jízdních řádech. Na nádraží vyrostl z husté ranní mlhy kamenný hrad.

Jednoho deštivého večera přijel na veselské nádraží dlouhý podivuhodný nákladní vlak. V jeho ocelových vagónech nebylo uhlí, dříví nebo cement, ale... zvláštní kameny s vyrytými runami, železné kované brány zdobené štíty a věže bez střechy. Nikdo nevěděl, odkud přijel, ani kam vlak směřuje. Jen výpravčí paní

Bělka tvrdila, že takovou trasu ještě nikdy v životě neviděla.

Co bylo ale nejpodivnější, vlaku se na nádraží v Mezimostí zalíbilo. Za nic na světě nechtěl ze stanice odjet. Když strojvedoucí zatopil pod kotlem a přestavil páku do jízdni polohy, vlak se nehnul ani o píď. Jen z komína lokomotivy vyšla divná mlha, která voněla jako staré pergameny. Nikdo si s tím nevěděl rady.

Pak se ale začaly dít podivuhodné věci! Jednoho dne se u nádraží znenadání objevila kamenná věž – přímo u lavičky, kde si každý čtvrtek sedá pan Škoda se svačinou. Nebyla postavená lidskou rukou, prostě vyrostla. Lidé ji pozorovali, šli si ji vyfotit a někteří tvrdili, že je slyšet, jak věž říká: „*Přichází čas pohádek...*“ Za tři dny přibyl arkýř budově, pak hradby s cimbuřím, vodní příkop mezi kolejemi a nakonec padací most, který se zvedal vždy, když přijížděl vlak s dětmi.

Místní zkušený kouzelník, pan Vilemínek, tvrdil, že se naše nádraží proměňuje díky prastarému kouzlu pohádkové magie. Prý se někde hluboko v podloží

stanice nachází srdce železného draka, který kdysi chránil jihočeský kraj před zapomněním. A že, když lidé začnou znovu věřit na pohádkové příběhy, drak se probudí... ne v podobě šelmy, ale jako hrad u kolejí a parních lokomotiv. A tak lidé začali stanici nazývat Hradonádraží.

Jednou přijela do Hradonádraží vlakem překrásná dívka jménem Sofie. Měla u sebe starý kufřík, na kterém byla mapa železniční stanice s poznámkou: *„Až dorazíš do cíle, otevře se ti hrad u kolejí.“*

Vstoupila na perón a věže hradu se rozzářily. Paní Bělka jí předala starý klíč. Ze staničního rozhlasu se ozvalo: *„Vítáme novou strážkyni kolejového království. Vlak pohádek dorazil přesně na čas.“*

Od té chvíle se Sofie starala o pohádkový provoz v Mezimostí. Rozhodovala, kdy pojedou vlaky z *Usměvína*, kdy se otevřou brány pro školní výletníky a kdy se zastaví čas, aby si lidé stihli navzájem popřát hezký den.